

Zauber: Det glæder mig, at der hverken fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfreds (Scharling) eller fra Ministerbordet har lydt nogen Venægtelse af, at det er en irrationel Stat, her er Tale om. Hvorledes man iøvrigt bør stille sig til denne Sag, om det er den Stat, man nærmest burde søge affastet, skal jeg ikke i dette Dieblis udtale mig om, det vil jo rimeligvis finde grundigere. Prøvelse end den, Sagen kan finde her ved 1ste Behandling. Jeg ønsker blot overfor den ærede Forslagsstiller at bemærke, at det ikke er den eneste Afgift — foruden $\frac{2}{3}$ pCt. Afgiften i Stempel — som hviler paa Formueomsætningen. Der er flere, og jeg skal blandt disse kun nævne en enkelt, som gjør et meget stærkt Indgrib i Formuen, og som i høi Grad er en Kapitalafgift, nemlig Bygningsafgiften, som paalægges Enhver, der vil opføre en Bygning i København eller Kjøbstæderne og ligeledes paa Landet, naar den ikke er bestemt til Algerbrug, en Afgift, som repræsenterer et stort Kapitaltab. Det skal jeg nu ikke gaa dybere ind paa. Det, der har foranlediget mig til at tage Ordet, er nærmest en enkelt Bemærkning, som fremkom fra den høitærede Minister. Vi hørte den høitærede Minister, saavel i hans forrige Foredrag som i det sidste, fremhæve som en Grund til endnu mindre at røre ved denne Stat, at det var en gammel Stat. Det kan med Joie anføres som et Argument i visse Tilfælde, men ikke i alle. Det kan med en vis Joie anføres som et Argument for ikke at røre ved en Stat, eller for i alt Fald at være varsom med at røre ved den, eller ikke fortrinsvis lægge an paa at affastte en saadan Stat, naar den Uretfærdighed, som blev begaaet ved Stattens Paalæggelse, paa Grund af, at det er en gammel Stat, til en vis Grad har udjævnet sig i Tidens Løb. Det er det, som gjør os en Del mere betenkelige ved at røre ved Gammelfstaten og Hartkornslatten, ikke fordi de ere retfærdige Statter, men fordi Uretfærdigheden i Tidens Løb er bleven mindre end ved deres Paalæggelse. Men ved denne Stat og flere lignende Statter fremtræder Uretfærdigheden med fuld Styrke, hver eneste Gang den skal bringes til Anvendelse. Derfor gjælder ikke det Argument mod at røre ved denne Stat, at det er en gammel Stat. Den høitærede Minister bemærkede fremdeles, at for at sætte Staten i Stand til at tilfredsstille sine Fornødenheder var det nødvendigt at fordele Skatten paa mange forskellige Omraader. Det er ganske sandt, at dette medfører den nyere Stats mangfoldige Behov. Men naar den høitærede Minister fremsætter denne rigtige Be-

mærkning, saa undrer det mig, at der fra den høitærede Minister og hans Meningsfællers Side er en stærk Modstand mod at indbringe under Bestatningen det bedste Skatteobjekt, der eksisterer, nemlig Formuen og Indtægten. Til dette Skatteobjekt har den høitærede Minister ikke villet udstrække Bestatningen, og dersom den høitærede Minister og hans Venner og det Parti, som har gjort ham til og holder ham som Minister, vilde gaa ind paa at udstrække Bestatningen dertil, vilde vi være i Stand til at afhjælpe mange Uretfærdigheder paa det øvrige Skatteomraade. Derfor tror jeg, man maa gjøre Indsigelse, naar den høitærede Minister anfører som et Argument mod at røre ved denne og andre Statter, at vi ere nødtte til at fordele Skattebyrden paa mange Objekter. Vi kunne da sige til ham: Tag da saa først og fremmest det bedste og retfærdigste Skatteobjekt med, nemlig Formuen og Indtægten. Fremdeles hørte vi den høitærede Finantsminister udtale en Beklagelse, som jeg fuldelig deler, over, i hvilken Grad Statens Indtægter gaa ned. Lad os undersøge Marsagen dertil. Det har til Dels sin Ursag i de daarlige Tider, som bringe Toldindtægterne og lignende Indtægter til at gaa ned, dog langt fra saa meget ned, at det kunde sætte uheldige Spor i Statsindtægterne, langt fra saa meget, at det kunde bringe os til at forandre den Politikk med Hensyn til Skattevæsenet, som dette Thing i en Række af Aar har fulgt. Den Nedgang nemlig, der er fket i Toldindtægterne og tilsvarende Indtægter, de indirekte Afgifter i det Hele taget, har ikke bragt dem dybere ned end de vare for ganske faa Aar siden, og det Standpunkt, som dette Thing stiller sig paa og har stillet sig paa i de seneste Aar med Hensyn til Skattereformer paa det indirekte Skatteomraade, er ikke mere yderliggaaende end det, Thinget indtog for en Del Aar tilbage, knap engang saa yderligt. Det er altsaa ikke Hovedpunktet. Nei, Hovedgrunden til, at vore Indtægter gaa ned, ligger andetsteds. Den vigtigste Nedgang, vi nu allerede have og fremdeles kan vente, skyldes en Regjeringsforanstaltning, nemlig den Maade, hvorpaa Regjeringen behandler Jernbanevæsenet. Jeg nævner det kun, jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa, dertil er ikke her Stedet, men naar den høitærede Minister omtalte Indtægternes Nedgang, tror jeg, der er Grund til at nævne, hvem det skyldes, nemlig ukluge Foranstaltninger fra Regjeringens Side, Foranstaltninger, trusne af Regjeringen paa egen Haand uden Samstemning med os, med dette Thing, uden at man har taget os med